

være Censor i København, Frederiksberg og nordre Birk, ikke alene for Teatrenes Vedkommende, men ogsaa for en hel Række andre Forlystelsesetablissemeter, Varieteer og lignende. Vi have fra Socialdemokratiets Side ikke kunnet tiltræde dette Forslag. Det forekommer mig, at der ingen som helst Grund er til at oprette disse nye Embede, som endda skal lønnes særdeles godt, med ikke mindre end 7,000 Kr. Jeg tror, at man udmærket godt kunde undvære denne Censor. Befolkningen er i denne Sag saavel som i andre af lignende Art værnet ved Pressen, Politiet og Domstolene, saa at der ingen Grund er til at oprette dette Embede, som for øvrigt ogsaa synes mig at være i Strid med Grundloven, der som bekendt siger, at Censur ikke mere kan indføres her i Landet. Jeg vil derfor tilraade at stemme imod Ændringsforslaget.

Jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger angaaende Spørgsmaalet om Fangers Undervisning. Det er et Spørgsmaal, som blev rejst af Socialdemokratiet for 2—3 Aar siden. Vi have ønsket at faa Oplysninger og ønsket at faa udvidet Undervisning for Fangerne i vore Strafanstalter. Naar denne Sag er bleven rejst, er det, fordi det er min Overbevisning, at et af de bedste Midler, man har til at forbedre Fangerne — og det er jo ikke alene Hensigten at straffe dem, Hensigten skulde ogsaa være at forbedre dem — er Undervisningen. Det er mig en Glæde at kunne konstatere, at der fra Regeringens Side er blevet taget Hensyn til denne Henvendelse, saa at Undervisningen er bleven betydeligt udvidet i alle vore Strafanstalter. For Eksempel er man ude paa Vridsløselille Strafanstalt gaaet saa vidt, at man har ansat en tredje Lærer. Der var i Forvejen kun to, hvilket var alt for lidt. Naar man tænker paa, at der er henimod 400 Fanger, vil man kunne forstaa, at 2 Lærere ikke var i Stand til at overkomme Arbejdet, naar det skulde være af blot nogen Udstrækning. Man har endvidere indført nye Fag derude og forøget Undervisningen i de gamle Fag. Man meddeler f. Eks. nu Sangundervisning, saaledes at Fangerne ogsaa komme til at synge andre Sange end Salmer, og det tror jeg er meget heldigt. Jeg tror ikke, det er saa heldigt at sætte Fangerne til at synge Salmer i Kirken, da de meget ofte fordreje den Tekst, de synge, og en stor Mængde af de disciplinære Overtrædelser finde netop Sted i Kirken under Salmesangen. Det er sikkert langt bedre,

at man lader dem synge andre Sange, hvoraf vi jo have saa mange smukke og gode.

Jeg tror, at man skulde gaa endnu et Skridt videre — jeg har tidligere talt derom —, nemlig at indføre Gymnastik for Fangerne. Den højtærede Justitsminister smiler ad det, han synes vel, det saa bliver et helt Slaraffenliv at sidde i en Strafanstalt, men Gymnastik vilde have en overordentlig heldig Indflydelse paa Fangerne, navnlig de unge. Det vilde forhindre meget af det, der nu bedrives af Fangerne. Jeg har set, at ved lignende Anstalter, saaledes Fængselselskabets nye Anstalt „Prøven“, hvor man har Mennesker af samme Beskaffenhed som dem, der sidde ude i Vridsløselille, har man netop for deres Vedkommende indført megen Gymnastik, og navnlig faa de, lige før de skulle i Seng, en Gymnastiktime, hvad der sikkert i mange Retninger har en overordentlig heldig Indflydelse paa disse unge Mennesker. Det kan være, at det f. Eks. i Vridsløselille vil være meget vanskeligt af Pladshensyn at indføre denne Undervisning, men det er dog sikkert en Tanke, der kunde fortjene Overvejelse.

Vi have faaet en Liste over Uddelingen af Landbrugslotteriets Overskud. Jeg synes, at der ved Uddelingen af disse Penge — det er et Beløb paa 57,400 Kr. — skinner megen Partiskhed, megen Vilkaarlighed igennem. Jeg tror, at det, hvis der skal fortsættes med Landbrugslotteriet og Uddelingen af Overskuddet, vilde være heldigt, at disse Penge kom ind under Bevillingsmagtens Herredømme, saa at vi kunde komme bort fra den Partiskhed og Vilkaarlighed, der synes at være vist ved den stedfundne Uddeling. Jeg ved meget vel, at det ikke er en Uddeling, som den højtærede Justitsminister bærer Ansvaret for — saa vidt jeg ved, er det hans Forøgelse, der har foretaget den.

Til Slut vil jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Det er bekendt, at der i den Asger Karstensen'ske Sag er fremsat stærke og graverende Sigtelser mod Rigsdagsmænd, ikke direkte, ikke med Navns Nævnelser, men ved Antydninger mod de forskellige Partier. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han ikke i den Anledning agter at foretage sig noget for at værne om Rigsdagens Ære og Værdighed.

Formanden: Efter den Foranledning, som nu er givet ved det stillede Spørgsmaal, vil jeg ikke afskære Ministeren fra